

UCHWAŁA Nr 143 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych w terenowych jednostkach służby weterynaryjnej resortu rolnictwa.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszej uchwały stosuje się do pracowników zatrudnionych w zakładach weterynarii resortu rolnictwa oraz w ogniwach organizacyjnych wchodzących w skład tych zakładów.

§ 2. 1. Ustala się dla lekarzy weterynarii następujące stawki miesięcznego uposażenia podstawowego:

Grupa	Staż pracy	Kwota miesięcznego uposażenia podstawowego w złotych
I	w ciągu pierwszych 3 lat	1.550
II	po 3 latach	1.700
III	po 5 latach	1.900
IV	po 10 latach	2.100
V	po 15 latach	2.400
VI	po 20 latach	2.700

2. Minister Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych oraz w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac ustali kierunki studiów i stanowiska, na których mogą być zatrudnieni w fachowej służbie weterynaryjnej inni, poza lekarzami weterynarii, pracownicy z wyższym wykształceniem, wynagradzani według stawek określonych w ust. 1.

§ 3. 1. Ustala się dla średniego personelu weterynaryjnego następujące stawki miesięcznego uposażenia podstawowego:

Grupa	Kwota miesięcznego uposażenia podstawowego w złotych
I	1.000
II	1.050
III	1.200
IV	1.300
V	1.450
VI	1.600
VII	1.750

2. Zaszeregowanie pracowników średniego personelu weterynaryjnego do poszczególnych grup uposażenia określa poniższa tabela:

Grupa	Sanitariusz weterynarii, trychinoskopista, skrawkarz	Oglądacz mięsa lub kontroler sanitarno-weterynaryjny zatrudniony poza obwodem terenowym, laborant weterynaryjny bez średniego wykształcenia	Technik weterynarii, laborant weterynaryjny z średnim wykształceniem	Laborant weterynaryjny absolwent pomaturalnej szkoły dla laborantów
I	w ciągu pierwszych 3 lat pracy	—	—	—
II	po 3 latach pracy	w ciągu pierwszych 3 lat pracy	—	—
III	po 8 latach pracy	po 3 latach pracy	w ciągu pierwszych 3 lat pracy	—
IV	po 13 latach pracy	po 8 latach pracy	po 3 latach pracy	w ciągu pierwszych 5 lat pracy
V	po 18 latach pracy	po 13 latach pracy	po 8 latach pracy	po 5 latach pracy
VI	—	po 18 latach pracy	po 13 latach pracy	po 10 latach pracy
VII	—	—	po 18 latach pracy	po 18 latach pracy

3. Dla oglądaczy mięsa i kontrolerów sanitarno-weterynaryjnych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w terenowych obwodach urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa ustala się miesięczne uposażenie podstawowe w wysokości od 850 do 1.050 zł.

§ 4. 1. Ustala się dla pracowników administracyjnych następujące stawki miesięcznego uposażenia podstawowego:
1) dla pracowników wojewódzkich zakładów weterynarii [zakładów weterynarii miast wyłączonych z województw]:

Lp.	Nazwa stanowiska	Kwota miesięcznego uposażenia podstawowego w złotych	
		od	do
1	Kierownik działu	2.800	3.500
2	Główny księgowy	2.200	3.200
3	Kierownik oddziału	2.000	3.000
4	Starszy instruktor	1.600	2.800
5	Instruktor	1.500	2.500
6	Starszy księgowy, starszy referent	1.350	2.000
7	Księgowy, referent	1.150	1.700
8	Maszynistka	900	1.400

2) dla pracowników powiatowych (miejskich) zakładów weterynarii:

Lp.	Nazwa stanowiska	Kwota miesięcznego uposażenia podstawowego w złotych	
		od	do
1	Kierownik oddziału	2.000	2.800
2	Główny księgowy	1.800	2.500
3	Instruktor	1.500	2.300
4	Starszy księgowy, starszy referent	1.200	1.700
5	Referent, księgowy	1.050	1.550
6	Maszynistka	900	1.400

2. Minister Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych oraz w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac określi wymagane kwalifikacje w zakresie wykształcenia i lat praktyki zawodowej dla poszczególnych stanowisk wymienionych w ust. 1.

3. Do radców prawnych wojewódzkich zakładów weterynarii (zakładów weterynarii miast wyłączonych z województw) stosuje się odpowiednio przepisy uchwały nr 400 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach oraz w bankach państwowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 438).

§ 5. Dla stajennych-dozorców, stemplarzy, tacowych, pomocniczych pracowników laboratoryjnych i innych robotników przyuczonych ustala się miesięczne uposażenie podstawowe w wysokości od 850 do 1.050 zł.

§ 6. Minister Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych oraz w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac ustali zasady podwyższania o określone kwoty miesięcznego uposażenia podstawowego pracowników wymienionych w § 2 i § 3, zatrudnionych na określonych stanowiskach.

§ 7. Miesięczne uposażenie podstawowe pracowników wynagradzanych według zasad określonych w § 2, posiadających stopień naukowy doktora, zwiększa się o kwotę 300 zł miesięcznie, a stopień naukowy docenta — o kwotę 600 zł miesięcznie.

§ 8. Minister Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych oraz w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac ustali kategorie pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach pracy, którym podwyższa się miesięczne uposażenie podstawowe o kwotę od 150 do 800 zł miesięcznie, i określi zasady podwyższania tego uposażenia.

§ 9. 1. Kierownikom zakładów weterynarii, zatrudnionym na stanowiskach wojewódzkich lub powiatowych lekarzy weterynarii i otrzymującym z tego tytułu uposażenie zasadnicze z budżetów prezydiów właściwych rad narodowych, przyznaje się dodatkowe wynagrodzenie miesięczne w wysokości:

1) kierownikom wojewódzkich zakładów weterynarii — od 800 do 1.200 zł,

2) kierownikom powiatowych (miejskich) zakładów weterynarii oraz kierownikom zakładów weterynarii miast wyłączonych z województw — od 700 do 1.000 zł.

2. Do kierowników zakładów weterynarii mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustalone na podstawie § 6 oraz przepisy § 7 i § 8.

§ 10. Pracownicy fachowej służby weterynaryjnej nie mogą być dodatkowo zatrudniani na podstawie umowy o pracę w innym zakładzie weterynarii albo w innym ogniwie organizacyjnym tego samego zakładu weterynarii w wymiarze przekraczającym łącznie 10 godzin dziennie.

§ 11. 1. W razie zatrudnienia na podstawie umowy o pracę pracownika fachowej służby weterynaryjnej w wymiarze mniejszym niż 42 godziny tygodniowo, wypłaca mu się za każdą godzinę pracy uposażenie, stanowiące $\frac{1}{175}$ część miesięcznego uposażenia podstawowego i innych stałych dopłat przysługujących na danym stanowisku.

2. W razie zatrudnienia pracownika w wymiarze przekraczającym 1 etat w różnych ogniwach organizacyjnych tego samego zakładu weterynarii, uposażenie może być podwyższone na zasadach określonych w §§ 6, 7, 8 i 9 wyłącznie z tytułu pracy na jednym stanowisku.

§ 12. Miesięczne uposażenie podstawowe i inne stałe dopłaty, o których mowa w §§ 6, 7, 8 i 9, wypłaca się miesięcznie z góry.

§ 13. Pracownicy fizyczni (stajenni-dozorcy, stemplarze, tacowi, pomocniczy pracownicy laboratoryjni i inni robotnicy przyuczeni) otrzymują za pracę wykonywaną w godzinach nadliczbowych wynagrodzenie obliczone według przepisów o czasie pracy w przemyśle i handlu.

§ 14. 1. Pracownicy wynagradzani według zasad określonych w § 2 i § 3 ust. 1 i 2 otrzymują za dyżury wykonywane poza normalnymi godzinami pracy wynagrodzenie dodatkowe według stawek ustalonych w trybie § 20 ust. 1 pkt 2.

2. Wynagrodzenie za dyżury (ust. 1) będzie wypłacane tylko wtedy, gdy pracownik nie otrzymał w zamian za to innego dnia (części dnia) wolnego od pracy. W zakładach leczniczych dla zwierząt wynagrodzenie dodatkowe za dyżury może być przyznane wyłącznie w wypadkach określonych przez Ministra Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych.

3. Do uposażenia przysługującego pracownikowi za czas uzasadnionej nieobecności w pracy, za który w myśl obowiązujących przepisów zachowuje on prawo do uposażenia, wlicza się oprócz miesięcznego uposażenia podstawowego wraz z innymi stałymi dopłatami również średnie wynagrodzenie za pełnienie dyżurów z 3 miesięcy bezpośrednio poprzedzających przerwę w pracy, jeżeli pełnienie dyżurów miało charakter stały.

4. Minister Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych oraz w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może zryczałtować niektóre wynagrodzenia dodatkowe za dyżury.

§ 15. 1. Minister Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych ustali szczegółowe zasady obliczania okresu pracy stanowiącego podstawę przejścia pracowników wymienionych w § 2 i § 3 do wyższej stawki miesięcznego uposażenia podstawowego.

2. Przejście do wyższej stawki miesięcznego uposażenia podstawowego pracowników, o których mowa w ust. 1, następuje z dniem pierwszym miesiąca po nabyciu uprawnień do tej stawki.

3. Przy przyjęciu do pracy pracowników, o których mowa w § 3 ust. 3 oraz w § 4 i § 5, przyznaje się w zasadzie najniższą stawkę uposażenia. Jednakże ze względu na wyjątkowe kwalifikacje, rodzaj wykonywanej pracy i stopień związanej z nią odpowiedzialności może być pracownikowi przyjmowanemu do pracy przyznana wyższa stawka w ramach stawek przewidzianych dla danego stanowiska.

4. W razie awansu wszystkich kategorii pracowników podwyżka wynagrodzenia w ramach obowiązujących stawek nie może być niższa od 50 zł.

§ 16. 1. Na fundusz premiiowy dla pracowników administracyjnych za sporządzenie w terminie bilansu rocznego przeznaczają się kwoty w wysokości do 15% jednomiesięcznego funduszu płac pracowników administracyjnych biorących udział w sporządzaniu bilansu. Wysokość premii indywidualnej za sporządzenie w terminie rocznego bilansu nie może przekroczyć 30% jednomiesięcznego wynagrodzenia danego pracownika.

2. Szczegółowe zasady przyznawania premii za sporządzenie w terminie bilansu rocznego określi Minister Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych.

§ 17. Pracownikom przeprowadzającym mikroskopowe badanie mięsa na włośnię przysługuje w każdym wypadku wykrycia włośni w badanym mięsie nagroda w wysokości 200 zł wypłacana ze specjalnego funduszu nagród.

§ 18. 1. Ustala się dla zakładów weterynarii fundusz nagród w wysokości do 2% planowanego funduszu płac wszystkich pracowników zakładu.

2. Szczegółowe zasady ustalania funduszu nagród w zależności od zakresu i wagi zadań przewidzianych do wykonania dla danego zakładu oraz zasady przyznawania nagród indywidualnych dla pracowników określi Minister Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych.

§ 19. 1. Zatrudnieni w zakładach weterynarii rzemieślnicy i robotnicy gospodarczy, palacze centralnego ogrzewania, starsi woźni, woźni, dozorcy, gońcy i sprzątaczkę otrzymują uposażenie według stawek przysługujących pracownikom obsługi, zatrudnionym w przydiach rad narodowych.

2. Zasady wynagradzania pracowników samochodowych zatrudnionych w zakładach weterynarii regulują odrębne przepisy.

§ 20. 1. Minister Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych oraz w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac ustali:

- 1) zasady premiowania niektórych pracowników służby weterynaryjnej oraz stawki wynagrodzenia konsultantów,
- 2) stawki wynagrodzenia za pełnienie dyżurów i za wykonywanie czynności zleconych,
- 3) zasady przyznawania umundurowania lekarzom weterynarii — inspektorom komórki granicznego (portowego) lekarza weterynarii oraz składniki i wzory tego umundurowania,

4) wysokość ryczałtu za wykonywanie niektórych czynności nie mających charakteru stałego oraz ryczałtu z tytułu niektórych kosztów dojazdu.

2. Minister Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych oraz w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może ustalić zasady dodatkowego wynagradzania w wysokości od 500 do 2.000 zł miesięcznie oraz termin ich wprowadzenia dla:

- 1) kierowników zakładów weterynarii odpowiadających określonym wymaganiom,
- 2) pracowników fachowej służby weterynaryjnej ośrodków opieki nad hodowlą wielkostatną, a w razie potrzeby także innych ośrodków, którzy wykonują określone zadania wynikające z potrzeb produkcji zwierzęcej,
- 3) pracowników fachowych weterynaryjnych inspektoratów sanitarnych wszystkich szczebli po włączeniu do ich obowiązków służbowych zadań polegających na pełnieniu nadzoru nad produkcją artykułów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na eksport.

§ 21. Z dniem wejścia w życie uchwały pracownikom objętym uchwałą nie przysługuje:

- 1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),
- 2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 22. 1. Dla pracowników zatrudnionych w terenowych jednostkach służby weterynaryjnej resortu rolnictwa objętych regulacją płac przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), w kwocie ustalonej przez wynajmującego w wyciągu karty lokatorskiej, ulega z dniem 1 czerwca 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku regulacji, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia, tj. uposażenia podstawowego oraz dopłat do tego uposażenia w głównym miejscu pracy.

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty określonej w ust. 2 wypłaca się do dnia 31 grudnia 1966 r.

4. Począwszy od 1 stycznia 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku na każde półrocze, począwszy od pierwszego półrocza 1967 r., przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od 1 września 1964 r. do 31 sierpnia 1965 r., powiększonego o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 czerwca 1966 r. (ust. 2).

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego skutkuje obniżeniem w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym — począwszy od 1967 r. — średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego.

9. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac może określić w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Centralną Radą Związków Zawodowych sposób rozliczenia przejściowych dodatków mieszkaniowych wypłaconych za miesiąc czerwiec 1966 r. z uwzględnieniem przepisów ust. 1—8.

§ 23. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Rolnictwa, Ministrowi Finansów oraz Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac.

§ 24. 1. Traci moc uchwała nr 50 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1959 r. w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych w terenowych jednostkach służby weterynaryjnej resortu rolnictwa (Monitor Polski Nr 13, poz. 44).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej uchwały zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze.

§ 25. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r., z tym że podwyżka wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 1966 r., wynikająca z regulacji, ulega zmniejszeniu o wypłacony za ten miesiąc dodatek mieszkaniowy lub odpowiednią jego część, jeżeli pracownik traci wskutek podwyżki prawo do tego dodatku w całości lub w części.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz